

בעמידה

גבי ניצן

שיפורים
במיכללת-הרסה,
פרויקט-גמר
שנה ב'

שיפורים
בצ'ארלס קלור,
משפחה
מאורייהודה

שיפורי-פודי-פודי

אין צדק. שלמה ארצי טורח לילות כימים כדי להוציא תקליטייסורים מושלם (לילה לא שקט), ריטה שוברת את מהירות-הקול ב-38 הצגות, מחזמרים ותקליטים – ובסוף מה הופך ללהיט של הקיץ? 'שיר המנגל', של יאיר ניצני עם חבורת 'מהייש'. שיר שנכתב במיקרה, ביום-העצמאות. בגל'צ' משמיעים אותו כמעט כל שעה, ועכשיו הוא יוצא גם בתקליטון-שדרים לשאר הרשתות. את המילים כתב ניצני ('תיסלם', 'הר'ארצי', האשם תמיד) על פס-הקול של 'האח לואי', שיר יורופופ מעצבן, שאם היו מתרגמים את המילים שלו הוא לא היה נשמע יותר הגיוני משיר המנגל. את הגרסה של ניצני מבצעים גני תמיר וניצני עצמו:

כן, יצאנו אל המרחבים
והעמסנו ת'רכבים
ויצאנו אל הפיקניק, פיקניק

כן, אני הכנתי שיפורים
וגם קשרתי ת'ילדים
פיקניק בצומת מסובים

כבר נשרף השישליק, הקבבי בני בני
תרחצי ת'כלים, מותק בובי בובי בובי
תן לי סטייק, נסתפק בשיפורי פודי פודי
ונשיר ונרקוד פוצי פוצי פוצי מוצי

פוצי מוצי פוצי מוצי
אל תרוצי אל תרוצי
זה הזמן להוציא
איזה סטייק שתרצי

יש עוד כמה סיכים על האש
תעשי אוויר זה מתייבש
אני רוצה שיפור בפיתה – ריטה

כן, שפכנו נפט, הכל נגמר
ולא נשאר ת'כה בשר
וכבר נהיה לי מאוחר

כל שבת יש סלט יש גם טחינה טחינה
נשרפו הילדים איפה דינה דינה דינה
יש לך ריח של שום ובצלי צלי צלי
כן, יצא לי שיפור משהו לא נורמלי מלי מלי

זאת לא פעם ראשונה שניצני מצליח לקלוע ככה. אותו הדבר קרה לסידרה העלילתית בהמשכים שלו במהייש – 'תולדות איציק', שם הוא יצר דמות משכנעת של צ'צ'ח פולני סתום, וב'פיתחון פה', פינת הפרשנות היומית של האשם תמיד. ניצני הבין את החוכמה: אי-אפשר לעשות בארץ כמו שלנו סאטירה. במקום זה, הוא מביא את המציאות בתור בדיחה. מה שמצ'חיק כמה אנייטטעם הפך להימנון פופולארי של

על האנשים האלה, אבל התופעה מצחיקה אותו. "תשים לב", הוא אומר, "מאוד הקפדתי שגם לזמר וגם לזמרת לא יהיה מיבטא עדתי. יש להם מיבטא ישראלי כזה. זה הסוג הזה, הישראלי של השיפורים. הם שמנים כאלה, עם כרס, נוטפים ריר מעל לגריל. ויש ווליום נורא של המוזיקה מהטייפים, והפאניקה, והילדים שהולכים לאי-בוד. זאת תופעה חברתית. אנשים בורחים מהקופסאות הקטנות שלהם, ואתה הולך ורואה אותם עושים פיקניק על 20 ס"מ דשא, בין תמרור-עצור למעבר-חציה. מה, זה לא מצחיק?"

המשפחות שבאות לחוף צ'רלס קלור או לאיי-התנועה השונים. הם שרים את השיפורי-פודי פודי בלי שום אירוניה עצמית. הרי אין הבדל עקרוני בין פיקניק על איתנועה בשררות שאול המלך לבין פיקניק בצומת-מסובים.

תלמידי שנה ב' במיכללת 'הרסה' לצילום בירושלים בחרו בשיר הזה כנושא לפרוייקט סוף-השנה שלהם, והם ביימו צילום, עם תפאורה וניצבים, לפי המילים. כדי להוסיף גוון אותנטי לעבודה של הסטודנטים, הלכנו לצ'ארלס קלור וצילמנו שם משפחה שהגיעה מאורייהודה ביום ראשון בערב. חם נורא בבית, הסביר לנו אבי המשפחה, אז באנו לאכול בחוץ, ליד הים. במרחק של כמה מטרים מהם הרעישו שורות-שורות של מכוניות, בכביש החוף ליפו. הכל כאן נראה כמו לקוח מהשיר של ניצני. הילדה ביקשה מאבא ללכת לבית-שימוש. מה יש לך, הוא שאל. פיפי, היא ענתה. טוב, אמר האבא, אז לכי. רגע, בואי הנה, קחי סנדלים! ותיזהרי כי יש פקקים של בקבוקים בדרך. כשהילדה חזרה צילמנו. אחת הנשים לא רצתה להצטלם, כי אבא שלה מוכר דגים ואולי הוא ייתקל בטעות בדף הזה מ'בותרת ראשית', כשהוא יעטוף איזה דג. ניצני אומר שלא היתה לו שום כוונה לצחוק

מ